

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Gud skal alting mage,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Gud skal alting mage,", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 234. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid110599/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*

Nr. 82.

Mel. Jesu! du min glæde.

Gud skal alting mage,
 Som mig alle dage
 Favner i sit skiød,
 Hand som mig udvafte,
 Og blant sine talte,
 Førend jeg blev fød,
 Hand som veed
 Saa god beskeed
 Udi livet og i døden,
 Hvad jeg har fornøden.

2. Gud skal alting mage,
 Som saa mangen plage
 Haver fra mig vendt,
 Underholdet livet,
 Mad og drikke givet,
 Som det mig har tient,
 Og naar tiit
 En anden sit
 Har med suk og sorg fordøyet,
 Har han mig fornøyet.

3. Gud skal alting mage,
 Lad den gamle drage
 Fnyse hvad hand kand,
 Lad kun havet bruse,
 Alle vinde stuse,
 Gud er styremand,
 Jonas saae
 Beviis derpaa,
 Naar hand og til jorden høyer,
 Hand igien ophøyer.

Nr. 82. Esai-7.

Nr. 82. Oversættelse. GOTT der wirts wohl machen, E. Stockmann, Schr. s. 290. — 1, 4-6: Ef. 1, 4. — 3, 2: Jch. Ab. 12, 9. — 3, 7-8: Jon. 1, 15-2, 11. — 3, 9: hand; Gud. — 3, 9-10: Sl. 115, 14.

168

4. Gud skal alting mage,
 Dig ved haanden tage,
 Naar du synke skal,
 Naar du vil forvile,
 Finder ingen hvile
 Udi modgangs-dal,
 Gud da vil
 Selv træde til,
 Da skal al din kummer endes,
 Som et straa forbrændes.

5. Gud skal alting mage,
 Mægtig i de svage
 Haand sig altid teer,
 Skulde eller kunde
 Nogen gaae til grunde,
 Som paa HErren seer?
 Allesteds
 Da vel til freds,
 Alting staaer udi hans hænder,
 Af din trang hand kiender.

6. Gud skal alting mage,
 Naar du skjønt skal smage
 Dødens beske skaal,
 Da vil hand det gjøre,
 Selv vil hand dig føre
 Til det rette maal,
 Lad den pagt
 Kun staae ved magt,
 At du skal til graven drage,
 Gud skal sielen tage.

4, 4: vil] vil] *Eu.* 4, 8: træde] teine *Eu.* 6, 2: skal] skalt *Eu.* 6, 3: dødens] Dødens
Eu. 6, 9: skal] skalt *Eu.* 6, 10: skal] vil *Eu.*

4, 10: som et straa forbrændes] så let, som et strå forbrændes, *Eu.* 5, 24. — 5, 2-3:
 2 Kor. 12, 9. — 5, 3: sig teer] viser sig. — 5, 8: Tænk et udråbstegn efter til freds.
 — 6, 2: naar skjønt] selv når. — 6, 4: 1. Thess. 5, 24. — 6, 7: den pagt] den ord-
 ning, nemlig at du skal til graven drage.

7. Gud skal alting mage,
 Som den sorte drage
 Mægtig overvandt;
 Fører hand skjønt sine
 Giennem kors og pine,
 Underlig iblant,
 Vær bered
 Til strid og fred,
 Til at give og at tage,
 Gud skal alting mage.

Nr. 83.

Hvad er det got, i JEsu arme
 Som skjøde-barn at sove ind,
 Og ved hans naades bryst sig varme
 Med et fra sorg befriet sind,
 Hvad vil du dig med frygt besvære?
 Gud kand din sorg allene hære,
 Hans trofasthed omskiftes ey,
 Hand er dig altid troe forbleven,
 Og har sig med sit blod forskreven,
 At føre dig den rette vey.

2. Hvor daarligt: som en hedning fare 164
 I alle kummers torne ind,
 Du kunde jo den nøye spare,
 Og favne JEsu i dit sind,
 Da skulde sorgen selv sig glemme,
 Og du en liflig roe fornemme,

Nr. 83. *Kat¹⁷*. 1, 5: vil] vilt *Ea*.

7, 2: jfr. 3, 2 og nr. 68, 12, 14. — 7, 4: *skjød*] end. — 7, 6: *iblant*] *underligt*.
 Nr. 83. *Übersetzung*. Wie gut ist's doch in GÖTTES armen, U. B. v. Bonin, Schr. n.
 312. — 1, 1: *kuad*] hvor. — 1, 5: *kuad*] *hvorfor*. — 1, 9: *forskreven*] *forpligtet*.